

ביה המשפט המתווי בדוחדים
חנא נ' בנויר פור נ' בע"מ
ח'צ 17-02-17
סוג עניין: תובענות ייצוגית
תאריך פרטאות: 05 פברואר 2017
שם חסין: פתחו לעריבר

תקנות תובענות ייצוגית, ח"ש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בת המשפט¹

לכבוד

מנהל בת המשפט

הכרז: הודהה לשפט תובענות ייצוגית

מספר תיק:

בבית משפט מחוזי ירושלים

שמות הצדדים: 1. חנא ג'וני חנא באמצעות ב"כ עו"ד ניזאר טנוס

.2. באמצעות ב"כ

.3. באמצעות ב"כ

נגד

ברנד פור יו בע"מ, ת.פ. 51371710108 באמצעות ב"כ

פרטי המודיעע:

שם:

עו"ד ניזאר טנוס

כתובת: רחוב אלמוג 1/20, חיפה

תקפידי בהליך: תובע נקבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל הצרכנים; מועד האשת בקשה: 01/02/2017; שאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי הבקשה: האם הופר החוק; מצויית הבקשה לאישור התובענות: האם הופר החוק; הסעד המבוקש: כספי/עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: 3,270,000 (סה"כ 20 מיליון);

החלטת בית משפט להתייחס צורף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כל הצרכנים; יילוות התובענות והשאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר החוק; הסעד המבוקש: כספי/עשה [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגש להחלטת המשפט שקבב, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובענים המייצגים או כל בא הכוונה המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בבית המשפט אישר את הסוליקות או מצא שנכזר מהם להמשך בתפקידים לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(א) לחוק;

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

טופס 1
(תקנה 7א(ב))

מדינת ישראל

1/2/17

תאריך

ב-

באת מס' 5/2017

טופס 1 - פטיחת הליך אדרחי
(לפי תקנה 7(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984)

סמן במשבצת המתאימה:

1. המספר המוגש

☐ בקשה בכתב	☐ תובענה עיקרית	☐ ערעור	☒ הודהה לצד ג'	☐ תביעה שכגד	☐ ערעור שכגד
הוגשות לפני פטיחת התקין העיקרי לפניה					

2. (א) סוג תיק בהליך אדרחי

☐ חוזה אחד	☐ ועדות ער	☐ המרצה בוררות	☐ פטיחה בוררות	☐ המרצה פטיחה	☐ הטידה מצו מגנה	☐ מאיממת מצו מגנה	☐ הגבלים עסקים	☐ בקשה לתשלום נכוף	☐ בקשה לפיקוח להאגה על עדדים, הרושם ט-2008	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ אביעה
☐ ערעור על החלטת ועדת ועדה	☐ ערעור על חוק חילום נכסות שבסמכה במועצה (גמלים) ושיקום התשנ"ג-1950	☐ ערעור לפיקוח בית דין משמעתי של לשכת עורכי הדין מודינה	☐ ערעור על בית דין משמעתי של עברי הדין מודינה	☐ ערעור על בית דין משמעתי של רשות מקומית	☐ ערעור על בית דין משמעתי למסמכת	☐ ערעור על בית דין לשירות אדרחי	☐ ערעור בחריות ניהול רכושם של עדדים או שבויים דן אזרחי	☐ ערעור בחריות ניהול רכושם של עדדים או שבויים דן אזרחי	☐ ערעור בחריות ניהול רכושם של עדדים או שבויים דן אזרחי	☐ ערעור בחריות ניהול רכושם של עדדים או שבויים דן אזרחי	☐ ערעור בחריות ניהול רכושם של עדדים או שבויים דן אזרחי
☐ רשות ערעור על החלטת רשות ההוצאה לפועל	☐ רשות ערעור אדרחי	☐ פשיטת רגל	☐ פיקחים פשיטת רגל	☐ עדירות אסירים פיקחים פשיטת רגל	☐ ערעל פיקחים פשיטת רגל	☐ ערעל פיקחים פשיטת רגל	☐ ערעור פיקחים פשיטת רגל	☐ ערעור פיקחים פשיטת רגל	☐ ערעור פיקחים פשיטת רגל	☐ ערעור פיקחים פשיטת רגל	☐ ערעור פיקחים פשיטת רגל
			☒ תובענה "צגיות"	☐ תביעת בוררות	☐ תיק אדרחי בסדר דין מוקוצר	☐ תיק אדרחי בסדר דין מוקוצר	☐ תיק אדרחי בסדר דין מוקוצר	☐ תיק אדרחי בסדר דין מוקוצר	☐ תיק אדרחי בסדר דין מוקוצר	☐ רשות ערעור על תביעות קנסות	☐ רשות ערעור על תביעות קנסות

¹ ס"ח התשס"ט, נム 98.² ס"ח התשנ"י, נム 162.³ ס"ח התשנ"ט, נム 169.

(ב) סוג תיק בהליכי משפטה

☐ רשות ערעור משפחוה	☐ ערעור על החלטת שם	☐ ערעור על ההחלטה שם	☐ משפחה ニישואין	☐ הייתר סכטור	☐ יישוב טירה	☐ נישואין מאנימות ונז הנגה	☐ הטידה עליקול	☐ בקשה לאישור עליקול	☐ אכיפה פסק חוץ	☐ אפוטרופסות אימוץ
	☐ ערעור משפחוה אימוץ	☐ תיק עדיפות	☐ תביעת מקנות	☐ תיק משפחה	☐ תיק הסכם	☐ קביעת נישואין	☐ הורתה גיל	☐ קביעת נישואין	☐ תביעת ברחות שם	☐ שניי

.3

 סכום התביעה (בתביעות כספיות בלבד):

3,270,000

.4

☐ סוג עניין (יש למלא בהתאם להודעת מנהל בית המשפט לפי תקנה 7(א)(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כפי שמתפרסת מרשומות זמן לזמן): (באפשרותך לבחור יותר מסוג עניין אחד באותו התקין, והאגירה שתשלם ריא האגרה הגבוהה ביותר)
--

5. בעלי הדין- פרטיו מגיש התובענה (די בצעין פרטי בעל הדין הראשון) כתין חסוי

שם (פרט ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר דוחות/מספר ח"פ	מספר טלפון	כתובת
אלן עלי צוקי		*	

* בהמאמט לתקנה 7(א)(ו) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אם אין בידי מגיש התביעה "מספר דוחות" כהגדתו בתקנות האמורות, עליו לפרט את הסעיפים לך. לפיכך, אם אין ברשותך מספר דוחות, נא פרטי.

6. פרטי בעל-דין שכנדג⁵ (די בצעין פרטי הנ忝בע הראשון) כתין חסוי

כתובת	מספר טלפון	מספר דוחות/מספר ח"פ	שם (פרט ומשפחה/חברה/מוסד)
טלפון 03-470-1315			אלן עלי צוקי

7. אחר: הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה בהתאם לתקנות בית המשפט (אגרות), התשס"ג-2007⁶ או
תקנות בית המשפט לענייני משפחה (אגרות), התשנ"א-1996⁷.

8. פרט בנסיבות שນפתחו לפני פתיחת ההליכי הנוכחי:

⁵ בהתאם לתקנה (2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, פרטי הנ忝בע ימולאו עד כמה שניתנו לבורם.

⁶ קיטת התשנ"ג, עמי 720.

⁷ קית התשנ"א, עמי 8.

מספר תיק	שם התיק	תיאור

פרטי בא כוח (אם מגישהתובענה מיזוג)		
שם שורך הדין (שם פרטי ושם) מספר מס' זהב 63185	שם משרד עורך הדין מספר פקס 04-63185-104	מספר טלפון מספר רשמי
משפחתי ג'ין ג'ון		

אני מצהיר כי ידוע לי שסעיף 4 לטופס זה משמש, בין היתר, לצורך שמota אגרת בית משפט ואני מתחייב כי אין התובענה כוללת סוג עניין שלא פורטו בסעיף 4 לטופס זה.

חתימה

תאריך

בבית המשפט המחווי ירושלים

בית המשפט המחווי ירושלים
 חאנא בעריך הווי בעיימ
 ת.צ. 7502-02-17
 סוג ניירות: בוגבגה ייזוגית
 תאריך פחיתה: 05 בפברואר 2017
 רמת הסיכון: מותן לעכבר

בעניין שבין:

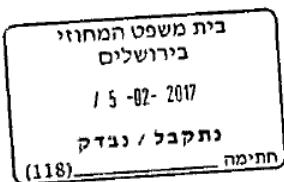
חנן ג'ינוי חנן, נושא ת"ז מס': 023445760

ע"י ב"כ עווייד טנוס עורך דין – חברת עורך דין

מרחוב אלמוג 20/1, חיפה, 354004

טלפון: 04-8880860 ; פקס: 04-6801900

דואיל: tannous.n@gmail.com

התובע:

נגיד

ברנד פור יו בע"מ, ח.פ: 513717108

מרחוב המלאכה 4, רעננה,
ת.ד. 4206, רעננה, 4366102הנתבעתתובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

א. פתח דבר

1. התובענה שאישורה כתובענה ייצוגית מתבקש בבקשת זו, עוסקת בהפרה בוטה ויסודית של צו הגנת הצרכן (סימון ואירועה של מוצר מזוון), התשנ"ט-1998 (להלן: "צו הגנת הצרכן") ושל תקן ישראלי ת"י 1145, אשר מהוועה תקן רשמי ומחייב,/non ששלעצמם והן מכח הוראות צו הגנת הצרכן (להלן: "התקן").

ציין שיעור הרכיב המזהה עם המוצר, בהתאם לתקן, נועד לשם מימוש וכוכת של הצרכנים לדעת מה טיבו של המוצר אותו הם רוכשים וכן על מנת לסייע בדים להשוות בין מוצרים דומים ולקבל החלטה מושכלת בעת רכישה של מוצר מסוים.

אלא שהנתבעת בחרה לעשות דין לעצמה ולהפוך את הוראות הדין בעניין סימנו מօצרן מזון ארוזים מראש, והיא אינה מקיפה. לסמן את שיעור הרכיב המזוהה עם המוצר מתוך המוצר כולו, בנסיבות שאוותם היא מייצרת ומשוקת לציבור.

במעשיה ובמחדרליה, מנעת הנتابעת מהצרכים וככלם התובע, את זכותם לבצע קניה מושכלת המתאימה לצרכיו, שכן מידע חיווי מסוותר מהצרכים, והכל כפי שיפורט להלן.

ב. חשיבות מכשיר התובעות הייצוגיות:

2. מכשיר התובעות הייצוגיות, מעניק לאזרח הקطن כלי יעיל בעזרתו הוא יכול לעמוד ז考ף קומה מול תאגידים מסחריים, אשר גמאה ה 21 נהיה בעלי השפעה רבה יותר על האזרח מאשר השפעות המדינה על האזרח; כיום ניתן לראות כי האזרח הקטן נחך לצרכן שימוש על ידי החברות המסחריות לモבה החיווק בתקווה כי הוא ימשיך לשמנן את המעורר הכלכלי האידר של התאגידים. התובעים הללו משמשים בתביעותיהם כמוון גופי ביקורת חיצוניים על התנהלותם הלא תקינה של הגוף המתבעב, וכן יש לראות את התובעים כמי ששובלים ומרומים אל על את האינטראס הציורי החשוב של הגנה על זכויותיהם של פרטים שאין להם כח או יכולת להגן על זכויותיהם עצמם.

ג. חפן העובדתי:

3. התובע הוא אזרח ישראל אשר יהיה מיוצג לצורך בקשה זו עיי' ב'יכ הניל ואשר כתובתו לצורך המצאת כתבי ב-דין הנה מצוין לעיל.

4. הנتابעת חברת ברנד פור יו בע"מ (להלן: "הנתבעת") הינה חברת המאגדת כחוק בישראל ועוסקת בשוק מגוון רחב מאוד של מօצרן צריכה שונות.

5. הנتابעת משוקת את מօצריה תחת שם "המוֹתָג". בין היתר הנتابעת מייבאת משוקות את המוצר מושא בקשה האישור " שעועית לבנה אפיה ברוטב עגבניות" (להלן: "המוֹתָג")

6. בקשה זו עניינה הנוגע הנפסד של הנتابעת לשוק את המוצר מושא בקשה האישור בניגוד להוראות "התקן" ולהוראות "צו הגנת הצרכן".

7. בתקופה האחרונה התרנед של בדיקת המזון הולכת ומتعצמת וכל הצרכנים התחילה להשווות כמותיות, תוכנות, מחיר וצדויות המוצרים בכך לדעת מה התמורה מתקבלת ואו הלא מתקבלת, בתמורה לכسط שהש משלמים כמחיר המוצר, וכך עשו גם התובע.

.8. במהלך אחת הלילות של ארוחות הערב המשפחתי, התובע הבהיר כי ביחס לחברות אחרות הנتابעת לא מסמנת על המוצרים מידע חשוב כמו שאר החברות, ומדובר עליה אצל התובע בדרך אקראיית לאחר שהבחן כי במוצר אחר יש מידע רב יותר והוא השווה זאת עם "המוצר" נשוא בבקשת האישור, וכך יצא כי התבע הרגיש ששוב החברות, **הנתבעת במקורה** דן, המשחרירות מזוללות בחוקים ומוליכות את הלקוח שלו, והכל ללא כל הצדקה ובדרך של עקיפת החוקים והתקנות כמפורט בבקשת האישור דן.

.9. אי סימון שיורר רכיב הדג ושיעור רכיב העגבניות במוצר הראשון, ואי ציון רכיב תפוחי העץ והקינמון במוצר השני, מהו הference של סעיף 8.3 לתקן וכן של סעיף 2 לא לצו הגנת הלקוח; חשוב לציין כי אחוז המרכיבים מהו אידיאלי ברורה לטיב המוצר ולמהות המוצר.

.10. כתווצה מהעובדת שהנתבעת לא מימושת את הוראות התקן והוראות צו הגנת הלקוח, נזכיר מההתובע ומיתר חברי הקבוצה לבצע רכישה מושכלת ולגבש חלהלה נכונה וΡαιονילית לגבי רכישת המוצר בו הוא חף ואו להילופין לknoot את המוצר הנכון כפי שאכן Aires לבקשת ואו לצרוך את המוצר הרצוי

.11. נוסף על כך, בכך שהפרה את הוראות סעיף 8.3.1.1 לתקן, וסעיף 2 לא לצו הגנת הלקוח, מונעה הנتابעת מהຕובע ומקבצת הלקוחים לקבל מידע חיוני אודות טיב המוצרים.

.12. עת נודע לבקשת כי הנتابעת מעילה ממנה מידע אחוז המרכיבים במוצרים, הוא חש כס ותסכול והריגש כי הנتابעת מנצלת את מעמדה בשוק המזון ומרשה עצמה להתנהג בצורה שאינה תואמת את החוק והתקן, בכך גורמת הנتابעת לבקשת ולכל חברי הקבוצה אשר ייצוגם נדרש בהליך דין לפגיעה קשה באמון שיתנו ביזננס ובמושוקי מזון.

.13. בבקשת האישור נסמכת על כך שהנתבעת מחויבת לפעול לפי הדינים המפורטים להלן, ואשר אליהם יפנה התובע בעת פירוט עילות התבעה:

סעיף 8.3 לת"י רשמי 1145:

8.3 תכונות הרכיב תסומן כמפורט להלן:

**8.3.1 -
8.3.1.1 -
8.3.1.2 -
8.3.1.3 -**

- כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר המזון מתקשר בדרך כלל בעניין הלקוח לרכיב.**
- כאשר הרכיב חיוני לאפיונו של מוצר מזון או לצורך הבחנה בין מוצרים מזון אחרים, שמדובר או השמות שביהם סומנו עלולים לגרום לשינויים בתבנה ביניהם.**

2.8.3.2- סימון תכולה של רכיב במוצר מזון תהיה כמפורט בתקן הישראלי החל עליו.
במוכריס שלא חל עליהם תקן ישראלי תסומן תכולות הרכיב לפי קביעתה של הרשות המוסמכת.

2.8.3.3- **תכולות הרכיב, כאמור לעיל, תסומן בسمוך לשם המוצר או ברשימת הרכיבים.**

14. הנتابעת הפורה את לשון סעיף 2א לצו הגנת הרכן, אשר קבוע כדלקמן:

"**סימון מוצר מזון או רוח מראש יהיה כמפורט בתקן תי"י 1145 – סימון מזון ארוֹן מראָש – מתומו תשמ"ב (נובמבר 1981) – כמי שתוקן בגוליניות תיקון מס' 1 מתומו תשמ"ב (וולי 1982), גולין תיקון מס' 2 מאלו תשמ"ט (ספטמבר 1989), גולין תיקון מס' 3 מאבו תשנ"ה (יולי 1995) ובגולין תיקון מס' 4 מתומו תשמ"ו (יוני 1996) (בצו זה – התקן)...**"

15. הנتابעת הפורה את ההוראות הניל' בצוורה ברורה.

16. לאור ההתנהנות המתוארת לעיל של הנتابעת כמה לבקשת זכות תביעה נגד הנتابעת, מכוח עילות אלה:

- ✓ הטעה מכוח סעיף 2 לחוק הגנת הרכן וסעיף 4 לחוק הגנת הרכן.
- ✓ הפרת חובת הగינות ותום הלב לפי דיני החזויים.
- ✓ הפרת חובה חוקקה.
- ✓ עלות הרשלנות מכוח סעיפים 35-36 לפקודת הנזקון.
- ✓ פגעה באוטונומיה הרכנית.
- ✓ עשיית עשור ולא במשפט.

ד. עילות התביעה:

(1) הטעה לפי סעיפים 2, 4 ו 6 לחוק הגנת הרכן התשמ"א - 1981 :

17. סעיף 2 לחוק הגנת הרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הרכן"), קבוע כללו:

(א) לא יעשה עסק דבר - במעשה או במחלה, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העול להטעות **רכן בכל עניין מהותי בעסקה** (להלן - **הטעיה**); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמחותיים בעסקה:

- (1) הטיב, המהות, **הכמויות והסוג** של נכס או שירות;
- (4) השימוש **שניזן** לעשות בנכס או בשירות, **התועלת שניזן**

להפיק מהות ותשליכומים הכספיים בהם .

(9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;

(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למפרט או לדגש;

18. התובע מצין כי הנتابעת אחראית מכוח האמור בסעיף 2(ב) אשר קבע כדלקמן :

לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעה ולא ישמש בנכס כאמור למון שירות.

19. חוק הגנת הצרכן הינו חוק מהחשובים ביותר, והוא נועד לכל בית ובית במדינה, והוא משפיע על חיינו במצוותה ישרה, שכן הוא מכוון לScheduler הוגן ונוח במיוחד לשם הסדרת היחסים שבין הצרכן עם בית העסק שכן היא מתרחשת לרוב בזירה בלתי מאוגנת, וכן נכס לתמונה המחוקק אשר בכדי לאוזן את המצב הקיים הטיל חבות מוגברת לעסוקים בכל העניינים שעיקרים איסור הטעה, איסור ניצול מצוקה, חובת גילוי, וכל החובות האלה נועדו לאפשר לצרכנים לקבל החלטות מושכחות על בסיס מידע מלא ונטול לחצים פסולים של עסקים.

תכליתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על ידי מניעת הטעתה הצרכנים, וכן לגרום לעסוקים להביא לידי עית הצרכנים מידע מלא אודות המוצר הנרכש; יפים לעניינו, דברי כב' השופט שטרסברג כהן ברעיה 2837/98 ארד י' בזק, פ"ד נ' (1) 607:

"הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות; הטעה יכולה לבוש שתי צורות: האחת, הטעה במעשה על דרך של מנגנון הכלול פרטיטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעה במחדר, קרי: אי גילוי פרטים מקומות שיש חוכת לגלוות".

ועוד ..."

הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא אל כל דבר, העולם להטעות צריך גם אם הלה לא הוטעה בפועל."

20. עייןנו הרואות כי עסקין בעניין מהותי בעסקה כלשון סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן אשר קבע רשיימה של חזקות שבתקיימן הטעיה היא עניין מהותי, ובעניין מודובר בהטעיה בעניין מהותי בעסקה בין היתר לפי החזקות המובאות בסעיפים הקטנים של סעיף 2 (א) הניל.

חשיבות הగילוי הינה מצרך חשוב מאוד, ואין מחלוקת כי עסקינו בהטעיה בעניין מהותי בעסקה, שכן סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן קובע רשיימה של חזקota שמקומות הטעיה בעניין מהותי ובעניינו מדובר בהטעיה בעניין מהותי בעסקה, ובין היתר לפי החזקota הבאות:

סעיף קטן (1) מתייחס לנסיבות וברור כי הנتابעת הטעיה ביחס לנסיבות ולפיה פעולה כדי וכפי שמתחייב

סעיף קטן (4) -הטעיה לעניין השימוש שניתן עלשת בכיס ו/או התועלת שניתן להפיק ממנו ו/או הסיכון הכרוכים בשימוש בו, וכן איזו תאריך הייצור ו/או תאריך השיווק האחרון ו/או תאריך העמידות המינימלי (עדין להשתמש לפני) גורם לחסור ידיעה של הצרכן בנוגע למועד בו אין עוד לשוק את המוצר ואף מונע מהצרכן את הידיעה ו/או את ההערכה מתי המוצר הופך לבטוי ראוי למכרז ו/או מתי המודע בו מתחילה תוכנותיו האופייניות המקסימליות של המוצר להיפגע.

סעיף קטן (11) הטעיה לעניין התאמתו של הנכס לתקן : המכירה ללא סימון התאריכים הינה בסתרה לתקן ישראלי 1145 סעיף 8.3.

21. הטעיה לפי סעיף 2 לחוק איננה עוללה תוצאותית, אלא עוללה התנוגותית: העולה קיימת אם נעשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לא אירעה הטעיה בפועל, ולא נրם כל נזק (דנ"א 5712/01 חניל, פסקה 10 לפsek דין של כב' השופט מ. חזין, ופסקה 7 לפסק דין של כב' השופט ט' שטרסברג-כחן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירות לקוחות), התשמ"א-1981, שנוחזו זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפחות נ' ליפרט, פ"ד מו(3) 309, בעמ' 326-327 (מפני כב' הנשיא מ. שמגור שנותר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

22. הנتابעת בעניינו הטעיה את הצרכן במעשה ובמהدل בכך שהיא נמנעה מלצלין עובדות חשיבות המשפיעות על איצות וטיב המוצר ובכך הטעיה את לקותותיה כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון ביחס לשיווק חיתולים פגומים ברע"א 3814/14 בעניין חולגה קימברלי שיוק בע"מ כי מיה גד מסטיי שם נקבע:

בית המשפט מהווים אף צדק בשצין כי הטעיה יכולה להיות גם על דרך של מחדל, כפי שארע לאורה.....

23. תכילת אישור הטעיה שבחוק הגנת הצרכן נקבעה בע"א 10626/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפעלים בע"מ (פורטט בנבו) "תכילת האישור על הטעיה היא להבטיח את יכולתו של ציבור הלקוחות להתקשרות ולצרוך באופן מיוחד". ב כדי להימנע מהטעיה הצרכן, חייב העוסק לוודא כי הציג בפניו את כל המידע החשוב בידיו, כך שתובטח

יכולתו לצורך נקבע התואס למציאות, לצרכיו ולרצונותו. לעניינו, הדברים מדברים בעצם. מעשי ומחדרי הנتابעת גורמים לצרכו שלשם עברו מוצר לKO. זו בודאי אינה כריכה הגיונית ומחושבת.

לעניין ההסתמכות נקבע שלענין תובעה ייצוגית ניתן לאבחן דרישת הסתמכות מorgeous עצם. וכי קשיים בהסתמכות הקבוצתית ניתן לפתור על דרך הנחת כליל הראות או פסיקת פיצוי לטובת הציבור וזאת כפי שנקבע בד"א 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק פ"ץ נ' (6) עמו' 423, 385.

עמדת זו רוככה ע"י בבוד השופט חסין כאשר נקבע כי ניתן להשתפק גם בהסתמכות עקיפה על המציג – ראה בש"א (ת"א) 5989/06 אילן ג'אן נ' אלטמן ורשות טבعت 1993 בע"מ (פורסם בנבו 2010/7/9).

25. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המיטילות על "עובד" חובות מוגברות ביחסו עם "צרכן", ולבסוף כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העובך לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להטער על חשבונו הצרכן. לכן קובע החוק שורה של חובות ואייסורים, שמטרתם למנוע הטעיה הצרכן, להביא לדינתו מידע מלא ככל האפשר על טוב העסוכה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים למש את זכויותיו (ראה: דברי כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברוזני נ. בזק חבה ישראלית לתקורת בע"מ, פ"ד נה(4), 598, 584, ודברי כב' השופט מ. חיון בדנו"א 5712/01 ברוזני נ. בזק חבה ישראלית לתקורת בע"מ, תק-על 2003(1) 847).

26. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עובד" לבין "צרכן". "עובד" בסעיף 1 לחוק כ"מי שעובד נכס או נותן שירות דרך עסקו, כולל יצורו". הגדרה זו כוללת את הנتابעת, ואין מחלוקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שהונה נכס או מקבל שירות מעסוק במהלך עבודתו לשימושו אישי, ביתוי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחולתה משתמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן לקוחות מסוימים ועסקים. אך אין מניעה של��ורות מסווג זה יכולו בתובעה מכוח עילית תביעה אחרת, כמו הטעיה לפיחוק החוזים, מצג שווה רשלני או עשיית עשור ולא במשפט.

27. סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן קובע: "דין מעשה או מחדל בגין פרוקט ב', י' או ד' דין עוללה לפי פקוחות הנזיקין [גוטח חדש]". סעיף 31(א) קובע: "הזכות לسعدים בשל עוללה כאמור נתונה לצרכן שפצע מהעולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנושא בעניין ברזני הניל כי הטעיה צרכן היא עוללה נזקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטורינות שבפקודת הנזקין, כולל אלו הנוגעת לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 76-164 לפקוודה (ראה פסק הדיון בדיון הרוב מפי כב' השופט מ. חיון, פסקאות 11, 36-31).

הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן:

28. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן מורה וקובע באופן הבא :

חובה גילוי לצרכן:

4. (א) עסק חייב לגלות לצרכן –

(1) כל פגס או איכות נחותה או תוכנה אחרת הידועים לו, המפחיתים

באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תוכנה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי

למנוע פגעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש

רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לבני נכס שקבע השר באישור ועדת הכללה של

הכנסת;

(ב) אולם תחא זו הגנה לעוסק אם הוכיח כי הפגס, האיכות או התוכנה או

הפרט מהותי בנכס היו ידועים לצרכן.

29. התובע מצין כי לפי הגדרת חוק הגנת הצרכן המוצר שנרכש מהו נכס וחשיבותו כי העדר

של המוצר נבע מהמידע אודות כמות ויחס המוצר שבתווך המוצר ואשר מרכיבים את

המוצר.

30. בהימנעות התבעת מיללות מידע זה לצרכן היא בעצם מונעת מהרכנים מידע בסיסי
שחשוב לשם החלטה במס לknות את המוצר מושא בקשת האישור, כי בלעדיו מידע זה
מדובר במוצר שונה, ועל סמך מידע זה הרכנים מוחליטים במס לknות מוצר זה ו/או במס
לknות מוצרים אחרים דומים ו/או אחר בכלל שכן זכותו של הצרכן להחלטת קונה ומה
הוא צריך לknות.

31. ברור לחלוטין כי "המוצר" נשוא בקשת האישור כאשר עליו פירוט לגבי אחזוי התכוונה
גורם לכך שהמוצר יאבד מערכו, והדברים חשובים במיוחד כאשר מדובר שיש לגבי
מוצרים חלופיים רבים.

ולבן הפרט מהותי שמופיע בסעיף קטן (3) הוא המידע שתקין ישראלי 1145 ו/או מכוח
או הגנת הצרכן (סימון של מוצרים מזון תשכ"ט 1998, קבוע כדלקמן :

מזון – דבר המיועד לצריכת אדם באכילה, בשתייה או בלעיסה לרבות חומרי
מוצאים ותוספות, למעט חומרים המשמשים ברפואה בלבד

תקן ישראלי ות"י כמשמעותו בסעיף 6 לחוק התקנות תש"ג 1953 והופקד לעיון
הציבור במקומות המפורטים בהודעה בדבר המקומות להפקת תקנים רשיוניים
שפורסמה ביליקוט הפרסומים תשל"ו עמוד 1871

2(א) סימון מוצר מזון ארוז מראש יהיה ממופרט בתקן ישראלי ת"י 1145 סימון
מזון ארוז מראש

32. ברור כמשמעותה את הצרכן ולא גילתה לו את המידע הנכון לגבי המוצר נשוא בקשה אישור, וניתן לציין כי הצרכנים לא מודיעים לכך כי מוצר זה נמכר בינו לבין הוראות לתקן המחייב.

33. יוצא שהנתבעת מרוייחה מהעובדת שאינה מציינת את המידע הדרוש על גבי המוצר, וכך היא מוכרת מוצר שיש והצרכנים לא היו אמרום לקנות בימיה והוא מודיעים לחובה שmotlat על הנתבעת.

לענין חובת תגilioי נספח בבר בערך כד :

בענין רע"א 10741/02 בענין מפעל הפיס בע"מ נ' אברהム מגלה (פומס נבו 20/2/03)
) התיחס בית המשפט העליון לסוגיה זו וקבע שט מילמן :

"הימנעותו של מפעל הפיס מגilioי עובדת חלקתו של הפרוס הראשון בסדרה מסוימת, אינה מושם מחדל של "עובד" - מפעלי הפיס - "העלול להטעות צרכן"
- דובש הכרטיס, התובע - "בענין מהותי בעסקה" שכן העולמה ממנו העובדה כי הפיס הראשון לו הוא מייחל, אינו קיים עוד לחלוקה בסדרה זו, כאמור בסעיף 2(א) לחוק. עוד נקבע, כי הימנעות מגilioי עובדה זו יש בה גם שימוש אי קיום חובתו של מוכר הנכס לפי סעיף 4(א) (1) לחוק, המחייב עסקן לנחות לצרכו קיומו של כל פגם או אי-יכולת ירודה או תוכנה אחרת ידועה לו, המפרתיות באופן ממשמעותי מערכו של הנכס."

34. התובע מצין כי במקרה דנן לא ניתן להסבירים לכך כי הנתבעת לא תגלה לצרכן את האמת לגבי המוצר, והיא אף אינה מגלה לצרכנים שהמוצר נמכר בינו לבין המחייב, והוא אינה מגלה לו את האחוויות של מרכיבי המוצר, ובכך גורמת לו לרכוש מוצר נחות מאשר המתחרים שמדובר הנתבעת אשר כן מצויים.

35. ברור שהנתבעת מרוייחה הון תועפות מההפרות המתווארות לעיל, שכן כך היא חוסכת בעליות חריזות והסימון ובנוסף היא מוכרת מוצר שאינו ידע הצרכן אודות הפגם שבו הוא לא היה קונה מוצר זה.

36. יסודותיה של עולת החטעה כאשר מדובר בעולת נזקית כפי שהדברים נקבעו בדינאי 01/5712 בענין יוסף ברזני נ' בזק פ"ד נו (6) 385, חס אלה :

* מעשה או מחדל העולם להטעות צרכו

- הטעיה בעניין מהותי בעסקה
- הסתמכות מצד הלקוח על מנת המטענה
- גרימתו של נזק

נבדוק כיצד אם התקיימו יסודות עולמת ההטעיה לפי כל רכיב ורכיב:

- מעשה או מחדל העולל להטעות הלקוח?

התובע מצינו כי הנتابעת הטוענה את צרכניה גם במחדר עת יצירה ו/או שיווקה את מוצריו המזון נשוא הבקשה וזאת מבלי לגלות את התאריך הייצור ו/או תאריך האחרון לשיווק ו/או את תאריך העמידות המינימלי, והכל כפי שפורסם לעיל.

- הטעיה בעניין מהותי בעסקה

לפי הניתוחה העובdotוי והמשפטiy שלעיל ניתן לראות כי ההטעיה הינה בעניין מהותי בעסקה; חשוב להזכיר כי על פי סעיף 2 לחוק הגנת הלקוח לא נדרש להוכיח הטעיה בפועל של הלקוח אלא די בכך שקיים רוטניציאל של הטעיה, ראה אידן בזק בע"מ פרדי נד (1).

- הסתמכות מצד הלקוח על מנת המטענה

בהתאם להוראות הדין ולפסיקת בית המשפט העליון הרי שלעניין דרישת ההסתמכות הרוי שלו מחייבת כי כאשר מדובר במצב מטענה יוכיח הלקוח כי הוא הסתמך על המצב וכי כתוצאה לכך נגרם לו נזק, כאשר מדובר בתביעה ייצוגית, והכל בהקשר צרכני נקבע כי ניתן לאמץ דרישת ההסתמכות מורכת וכי קשיים בהסתמכות הקבועות ניתן לפטור על דרך הגשת כללי הריאות או פסיקת הפיצוי ל佗בת הציבור; בדנ"א 01/5714 בעניין יוסף ברזני ני בזק חברה ישראלית לתקשות בע"מ פ"ד נז (6) עמוד 423 נקבע כדלקמן:

בתרגום הדברים ובהלטת על עניינינו: לו הייתה לברזני עילית תביעה אישית, ובבית-המשפט היה מכיר בו כוכאי להגיש תובענה ייצוגית, ولو הכיר בית-המשפט בתובענה הייצוגית לוגיפה, כי-או היה בית-המשפט רשאי לקבוע דרכיהם ראיות לנראת לו לדרכי הוכחתו של יסוד הקשר הסיבתי בין הפרisos המטענה לבין הנזק שנגרם לכל אחד מבני הקבוצה, לרבות לגבי הנזק שנגרם לכל אחד אחד מיחס. וכלשון תקנה 9(א) הנזכרת: "...של כל חבר הקבוצה יוכיח את זכותו לسعد המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנזק שנגרם לו". כך בתצהיר, וכחנchatית תקנה 9(ג) – גם בדרך אחרת שתיראה בבית-המשפט.

כמו כן בדרישות אלה חל ריכוך ונקבע כי ניתן להסתפק גם בהסתמכות "עקביה" על מצג; ניתן לראות את המגמה כי היא עולה מדבריו של כבוד בית המשפט עניין בש"א (ת"א) 5989/06 אילן גיאן ני אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ ושם נקבע כדלקמן :

"באיוסו החטעה הצרכני הדגיש המשפט כי מדובר בפרסום ה"עלול להטעות", זאת אף אם התקיימה שרשרא עובדיות שהפרסום בראשיתה והערכו הנזוק באחריתה. כך נקבע בדי"א ברזני:

"... נסיף ונאמר כי קשר סיבתי (עובדתי ומשפטתי) הנדרש מהוראות סעיף 2(א) לחוק, אינו ממשיע מלאיו, לדעתו, הסתכימות מפורשת וישראל של צרכן על מצג שהציגו עוסק. זאת, שלא כהווראות חוק אחרות, ובهن הוראות סעיף 56 לפקודת הנזיקין, שלפייה נדרש קשר סיבתי של הסתכימות. אפשר שצרכן לא יסתמך באורח ישיר על מצג של עסק, ובכל-זאת יתקיים קשר סיבתי נדרש, דהיינו כי מצגו של העוסק היה (בלשונו של סעיף 64 לפקודות הנזיקין) "הסיבה או אחת הסיבות לנזק". כך הוא למשל במקרה שניינו להוכחה כי פרסום שפרסם עסק – פרסום העולל להטעות צרכן בעניין מהותי – הינו שרשרא עובדיות - שבסיופה נגרם לצרכן נזק. דוגמה: פרסום פלוני המטע את פלוני, וניתן להצביע על קשר סיבתי בקרבה ורואה בין אותו פלוני לבין צרכן שנגרם לו נזק. לשון אחר: במקרה אחד: בהקשר ענייננו וראי לפרש את מושג ההסתמכות בפרישה רחבה, כולל לא אך הסתכימות ישראל בלבד ...

פרסום העולל להטעות צרכן מגבש עוללה כהוראה סעיף 2(א) שלחוק. וכשמדובר קשר סיבתי וראי בין אותו פרסום לבין נזק שנגרם לצרכן – יהא זה קשר סיבתי ישיר עד דרך של הסתכימות או קשר סיבתי עקיף עד דרך של שרשרא סיבתיות ראייה מן הפרסום ועד לצרכן – יהא אותו צרכן זכאי לפיצוי. לשון אחר: על הצרכן התובע להראות כי הפרסום המטע הניע שרשרא אייעוזם שבסיופה הגיעה אליו וגרמה לו נזק" (דנ"א ברזני, פסקאות 40-39 לפסק דין של כב' השופט חשיין, ההדגשות נוספת).

די בהפעתו של הקטלוג המטע רוקחים ולנקודות המכירה בראשיתה של הרשות העובדיות, והנזק שנגרם לצרכן בסופה של הרשות צוי לספק את דרישתו של המשפט. יודגש בהקשר זה כי נקודות המכירה הנזכרות אין בהכרח מאוישות ב"איש מקצוע" בעל השכלה רפואי. לא מן הנמנע כי נקודות מכירה ייחסבו גם חניות טبع, מדפי מוצריים טבעיים בתמי מרקחת וบทניות כלבו וכיווצה באלו. יש לזכור כי כתוסף מזו, משוק המוכר באופן חומשי, בוצרה גישת ולא מרשם. משכך, אין הצרכן נדרש כלל לאיש מקצוע "מתווך" בין ובין מוצר המודף "

ופסיקה זו אושרה לה בבית המשפט העליון שהיה ער לסוגיות הסתמכות וקבע כי מדובר בעניין הנוגע לכימות הנזק אשר יש לבורו במסגרת תובענה גופה – ראה רע"א 7540/10.

"כמו כן סבורים אנו כי הדיון בטענות המשיב מתאים לתבזר בדרך של תובענה ייצוגית. אכן, כפי שטוענות התובעota בבקשת רשות עירעור, לא ניתן להטעם ממשפר קשיים העשויים להטעור בנסיבות הדיון בתובענה הייצוגית במקורה דנא. כוונתנו בעיקר לשוגרי כימות הנזק שנגורם לחברי הקבוצה ולשלאלת הסתמכות על הפרטום המטהעה. ואולם, בית המשפט המוחזוי היה ער לשוגיות אלה במסגרת הדיון בבקשת האישור. כך, לעניין הנזק ציין בית המשפט המוחזוי כי נוכח העובדה שהתווסף הקל על תסמיין הכאב של המשיב, הרי שהוא וצרכנים דומים לו נהנו ממידה מסוימת. לפיכך, קבע בית המשפט כי הנזק שנגורם הינו בגובה חלק מהשלוט ששולט עבור התווסף ולא בגובה השלוט במלואו, כפי שטען בבקשת האישור. ברז, כי שאלת כימות הנזק תබזר במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית לגופת".

בהמשך בפרשת תנווה (ע"א 08/20085 תנובה מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח توفיק רabi זיל – ניתן ביום 4/12/2011 פורסם ב公报) נקבע באופן חד משמעי כי יש לרכך את דרישת הסתמכות במרקירים של הטעה במחדל (אי גילוי) במסגרת תובענה ייצוגית, באוינו עניין חברי הקבוצה לא נדרש להוכיח הסתמכות בפועל, ושם נקבע כדלקמן :

"פסק הדיון בעניין ברזני עסק בהטעיה שבמעשה בשל פרסום מיטהה של חברת בוק לגבי תעריפי שיחות ונקבע שמדובר כי הוואיל וברזני לא נחשים בפועל לאותו הפרסום אין מתקיים קשר סיבתי בין הפרסום המטהעה לבין הנזק שלו טען. בענייננו לעומת זאת מדובר בהטעיה שבמהלך אותה ביצעה תנובה בכך שלא גילתה את דבר הוספת הסיליקון לחלב. לטענת תנובה על התובעים להוכיח כי אילו נחשפה עובדה זו בפניהם מבעוד מועד לא היו רוכשים את החלב. נראה כי הדישה המוצבת לתובע להוכיח כי אילו היו מוגלים לו את העובדות היה נהג אררת היא דרישת קשה להוכיחה, ובמרקירים ובבסיס בלתי אפרורית והדברים מקבלים משנה תוקף ככל שבתובענה ייצוגית עסקיים. על השוני שבין הטעה במעשה לבין הטעה במחדל לעניין הקשר הסיבתי בהקשר הייצוגי עמדנו בע"א 9590/05 רחמן-נון נ' בנק לאומי לישראל בע"מ [פורסם ב公报].
7.2.2007) שם בוטלה קביעתו של בית המשפט המוחזוי לפיה יש לדוחות בקשה לאישור תובענה ייצוגית מסוימת שהתובעים לא הוכיחו קיומו של קשר סיבתי.

בפסק הדיון שניינו בערעור הורינו על ביטול החלטה זו ועל החזרת הדיון לבית משפט קמא תוך שצווין כי "נראה כי גם שאלת עצם דרישת הוכחתו של קשר

סיבתי במקורה דנא ורואה לשיקול נוסף. עניין זה מעורר שאלות לא פשוטות. הרושונה בהן היא האם יש להחיל את החלטה שקבע בית משפט זה לעניין עילית **ההטעה בדנ"א 01/5712 ברוזני נ' בזק חברה יישראלית לתקשות, פ"ד נז(6) 385** (2003) גם בש מדובר בעילה של אי-גilioi (שם, פסקה 6) (לגיישה דומה שהובעה במשפט האמריקאי בהקשרים שונים ראו: Affiliated Ute Citizens of Utah v. United States 406 U.S. 128, 153-154 (1972); Binder v. Gillespie 184 F.3d 1059, 1063-1064 (9th Cir. 1999); Poulos v. Caesars World Inc. 379 F.3d 654, 666 (9th Cir. 2004)). נ' הדבר בע"מ, [פורסם בגבו] פסקאות 72-73 (14.1.2010). הנה כי כן, ככל שהעולה הרכנית עליה נשכחת התובענה הייצוגית והיא הטעה שבמהלך (על דרך של אי גilioi) יש בכך כדי להצדיק ריכוך ותגמשה לעניין הוכחשת הקשר הסיבתי בין התנהלות העולמית ובין הנזק הנטען"

עתה ניישם את האמור לעיל על בקשה דין נמצא כי עסקינו בהטעה במחדר באי גilioi פרטיים מוחותיים הנוגעים לאחוזו ורכיבי המוצר, משכך דרישת ההסתמכות היא ממילא מרכיבת אס בכלל קיימת, ועוד נקבע כי אפילו שאלת הקשר הסיבתי היא ברת בירור במקרים כאלה כפי שצוי לעיל בציגות הניל ראה מקרה אלטנו לעיל)

* גրימטו של נזק:

ברור כי התנהגות הנتابעת גרמה נזק לiłקש ולחברי הקבוצה וזאת לאור כל הפירות והניתוה לעיל, וניתן לציין כי נכרתו כאן הסכמי רכישה שלא בנויים על גמירת הדעת ועל הרצון של הרוכשים להתקשר בהסכם רכישה שכזה לאור התנומות החסריניות.

התובע מצין כי נגרמו לו נזקים ממשיים ונזקים שאינם ממשיים (פגיעה באוטונומיה הרכנית לה יש פרק נפרד בעילה נפרדת) וחייב כמפורט בהמשך.

לענין גובה הנזק הממוני ישנו פרק שדן בכך בהמשך.

הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 6 לחוק הגנת הרכן התשמ"א 1981

סעיף 6 לחוק הגנת הרכן קובע כדלקמן :

(א) הייתה הטעה בעיצוב הנכס או באירועו, על גבי הארץ או במצווף לה, יראו גם את היצrown, הייבואן, האורז והמעצב במפרים את הוראות סעיף 2..

(ב) בתובעنة בשל עולה לפי סעיף זה תהא ליצrown, לייבואן, לאורז ולמעצב הגנה אס הוכיח שלא הוא אחראי להטעה אלא פלוני שנكب בשמו ובמענו.

מכאן שברור שהנתבעת הינה את הוראות סעיף זה ומכן שניתן לתבوعו אותה בגין הינה הינה
ברורה של הוראות סעיף 2 לחוק

(2) הפרת חובות הgingot ותום הלב לפי דין החוזים:

37. מערכת היחסים בין הננתבעת לצרכנים היא מערכת יחסים חווית שכן מתקיימים הצעה
וקיבול, עת משלם הצרכן עבור המוצר של הננתבעת.

38. בהתאם להנהלת חובות תום הלב מכח סעיפים 12, 39 ו- 61(ב) לחוק החוזים (להלן,
כללי), התשל"ג-1973, ומכך על הננתבעת היו מוטלות חובות מכוח סעיפים אלה בכל הנוגע
למכירה ושיווק המטבח למבקש ולאחר מכן הקבוצה.

סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קבוע בדילקמן :

תום לב במשא ומתן :

12. (א) במשא ומתן לקרأت כריתהתו של חוזה חייב אדם לנוהג בדרך מקובלת
ובתום לב.

(ב)צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום-לב חייב לצד השני פיצויים
بعد הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתה החוזה, והוראות
סעיפים 10, 13 ו- 14 לחוק החוזים (תורופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-
1970, יהולו בשינויים המוחייבות.

סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קבוע בדילקמן :

קיום בתום לב :

39. בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין
לגביו השימוש בזכות הנובעת מחוזה.

סעיף 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קבוע בדילקמן :

תחילה :

61. (א) הוראות חוק זה יהולו כשיין בחוק אחר הוראות מיוחדות לעניין
הנדון.

(ד) הוראות חוק זה יחולו, ככל שהדבר מתאים לעניין בשינויים המחויבים, גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חובים שאינם נובעים מ חוזה.

39. הנקבעת הינה את חובת תום הלב החלה עלייה, כאשר בחרה להסתיר מהצרכן פרטים מהותיים, שחזקת שהנתבעת ידעה עליהם ו/או היה עלייה לדעת עליהם שכן הדברים אלה נוגעים לטיב המוצר כפי שמפורט לעיל.

(3) עילת תביעה מכוח עולות רשות:

40. סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובל כדלקמן:

רשות:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותו נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותו נסיבות, או שבשליח יד פלוני לא השתמש במינונות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון ושריר לפעול באותו שליח יד היה משתמש או נקט באותו נסיבות — הרי זו התשלות; ואם התשלל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא לנוהג כפי שנagara, הרי זו רשות, והגורם ברשותו נזק לוולטו עשויה עוללה."

סעיף 36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובל כדלקמן:

החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וככלפי בעל כל נכס, כל אימת אדם סביר צריכה היה באותו נסיבות לראות מראש שם עלייתם ממלחמת הרוגיל של דברים להיפגע מעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף.

41. הנקבעת חובה כלפי התובע יותר חרבי הקבוצה בחובת זהירות מושגנית ו konkretit. הנקבעת הינה חובת זהירות זו וגרמה לבקשת וליתר חרבי הקבוצה נזק כלכלי.

42. התובע מצינו כי עולות הרשות מרכיבת מושלמת שלושה יסודות, **(א) קיומ חובת זהירות, (ב) הפרת חובת זהירות (ג) וגנימה של נזק** וזאת בהתאם לדברים שנקבעו בשורה ארוכה של פסקי דין, וכך עתה נעשה ניתוח ויישום קצר לעובדות המקורה דין, נשוא בבקשת האישור, לבון התנהלות הנקבעת.

קיום חובת זהירות:

43. למשיבה יש אחריות מושגית וקונקרטית כלפי ליקוחותיה אישר קוניים את מועריה ולכון ברור כי עליה לנוקוט בכל אמצעי זהירות הנדרשים בכך למנוע התרחשות אירועים שיש בהם כדי לגרום לנזקים על שלל גוני הנזק לכל הליקות.

44. פסק הדין בעניין ע"א 145 וענין י' המועצה המקומית בית שם פ"ד לו (1) קבע מספר הלוות חשובות שמותקיניות במרקח דן, ואשר הלוות אלה מנדרות את הבסיס לעולות הרשות:

"**בקביעת האחריות האזרחות בעוות הרשות שבניין מתעוררות שלוש שאלות האחת, האם המזיק חב חובת זהירות לנזק? תשובה לשאלת זו מצויה בבחן הצפיות (סעיף 36 לפקוחה נזקן [נוסח חדש]).** מבחן זה כולל בחובו שני היבטים. "התיבט הראשון, הוא ה Habit העקרוני, ובו ניתנת תשובה לשאלת, אם ביחס לסייעו מסוים קיימת חובת זהירות. התיבט השני, הוא ה Habit הספציפי, ובו ניתנת תשובה לשאלת, אם ביחס לנזק פלוני, בנשיבותו של אירוע אלמוני, קיימת חובת זהירות" (ע"פ 186[1], עמ' 775). התיבט הראשון, עניינו בקיומה או בהדרה של "חובת זהירות מושגית" (notional duty), ואילו התיבט השני, עניינו בקיומה או בהדרה של "חובת זהירות הקונקרטית" (in duty fact). השאלה השניה, המתעוררת בכל תביעה נזקן, היא, אם המזיק הפר את חובת זהירות המוטלת עליו, דהיינו: האם הוא סטה מסטандארט זהירות המוטל עליו? השאלה השלישית היא, האם הפרת החובה היא שוגמה נזק? Dunn בשאלות אלה בנפרד"

עוד,

החובה: חובת זהירות מושגית:

"קיומה של חובת זהירות המושגית נקבע על-פי מבחן הצפיות. המבחן הוא, אם אדם סביר "צריך היה" (ought) לצפות להתרחשות הנזק. לא כל נזק שנייה לצורך צפותו צריך לצפותו (ראה: ע"א 333/56 [2], וכן wkev [45]at mckew 1969), channen& v. Holland 1623 cubbits& (scotland)td - במקומות שהצפויות הטכניות קיימת הלהקה למעשה באה להגביל את תיקף האחריות. אמרת הדבר, נזקota המוצאת העקרונית היא, כי מקרים שנינן לצפות נזק, עניין טכני, קיימת חובת זהירות מושגית, אלא אם כן קיימים שיקולים של מדיניות משפטית, השולמים את החובה (ראה: Lord reid בפרשת 46 (1970) ".(home office v. Dorset yacht co. Ltd.

עוד

"כמו חובת זהירות המשוגת, כך גם חובת זהירות הקונקרטית, נקבעת על-פי מבחן העיפוי. השאלה היא, אם אדם סביר יכול היה לעוף בנסיבותיו המיעודות של המקרה - את התרחשות הנזק, ולא תשובת על כך היא בחוב, אם אדם סביר צריך היה, בעניין שבძיניותו, לצפות את התרחשותו של אותו נזק. השאלה הראשונה היא טכנית באופיה. תשובה שלילית עלייה מסימות את הבדיקה, שכן אין אפשרות צפיה בפועל, אין חובת זהירות. אנחנו בתחום הרשותות ולא בתחום החובות המוחלטות. השאלה השנייה היא נורמאנטיבית באופיה, וקשהה בהכרעה ערבית באשר למה צריך לצפות בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי"

"בקביעתה של חובת זהירות הקונקרטית יש לזכור, כי לא כל נזק צפוי (מבחינה פיסית) הוא נזק שיש לצפותו (במשמעותו הנורמאנטיבי)." אין דין שככל תוצאות סיכון מטילה על אדם אחריות לכל תוצאה מסוימת שתיגרם בעקבותיה, אפילו אפשר לחזות תוצאה זאת מראש" (השופט ותיקון בע"א 333/56 [2], עמ' 622).

45. לעניין הפרת חובת זהירות: הרי שאין ספק כי האירועים שהתרחשו הינם פועל יוצא של התרשלות הנtabעת, שכן בהתאם לפסיקה מוטלת על הנtabעת לנקט באמצעות עצמי זהירות סבירים ; אך נקבע בעמוד 131 לפסק דין בעניין ועקיין :

"מוזיק, החב חובת זהירות קונקרטית לנזוק, איינו אחראי כלפיו בכל מקרה, שבבו בשל התנהגותו של המזיק נזק לנזוק. בעל חובת זהירות" אין ערבות מוחלטת לבתוון הבאים אליו... דינו דין מבחן, החיב בחובת הנזק יהא אשר יהא מקורי" (השופט זוסמן בע"א 485/60 [16], עמ' 1918). חובתו של המזיק היה לנקט באמצעות עצמי זהירות סבירים, ואחריותו מתגבשת, רק אם לא נקט אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי זהירות נקבעת על-פי אמות מידת אובייקטיביות, המגולמות באמירה, כי על המזיק לנחות, כפי שאדם סביר היה נהוג בנסיבות העניין. אדם סביר זה איינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את רמת זהירות הרואיה. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות משפטית השאלה אינה, מהו האמצעי ש邏דרוש כי ינקטו אותו בנסיבות העניין. על בית המשפט לאזן בין האינטרסים של הפרט הנזוק לביטחונו האישי, לבין האינטרסים של המזיק לחופש פעולה, וכל זה על רקע האינטרסים הציבוריים בהמשכה או בהפסקתה של אותה פעילות. על בית המשפט להתחשב בסכנה ובגוזלה. עליו להתחשב בחשיבותה החברתית של הפעולה. עליו לשקל את האמצעים הדורשים למניעתה (ראה: ע"פ 364/78 [17], עמ' 632). בצדק ציון השופט ותיקון בע"א 559/77 [18], עמ' 652, כי:

השאלת אינה: האם עשה המעביר את הכל, אלא האם הוא עשה כל מה שסביר לדריש מאדם שבאותו מעב, בהתחשב בכל הנسبות לרבות גודל הסכנה מזה והיעילות והמעשיות שבנסיבות אמצעי מניעה מזה.

46. הנה עולה מכל המתואר לעיל כי הנטבעת הצינה מצג שווה רשלני בכך שהציגה את המוצר כ מוצר אשר נמכרים על פי הוראות הדין והכל כמפורט לעיל.

(4) עשיית עוזר ולא במשפט:

47. סעיף 1 לחוק עשיית עוזר ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבידין נכס, שירות או טובות הנאה אחרות (להלן – הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזוכה), חייב להסביר למזוכה את הזוכה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויו."

(ב) אחת היא אם בא הוצאה מפעולות הזוכה, מפעולות המזוכה או בדרך אחרת.

פסק כי:

"הרעיון המונח בסיסו דיני עשיית עוזר ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנבע על חשבו התובע".

ראה 815/92 מנהמי ובנו נגד יכלי בידור בע"מ

שלושה הם היסודות שהתקיימות מבסיס חובת השבה בגין עילת עשיית עוזר ולא במשפט:

- (ה) קבלה של נכס, שירות או טובות הנאה אחרות על ידי הזוכה (התעשרות);
- (ו) ההתעשרות באה לזווכה מן המזוכה או על חשבו המזוכה (קשר סיבתי);
- (ז) התעשרות הזוכה נעשתה "שלא על פי זכות שבידין";

(ר' רע"א 502/04 Buffalo Boots GMBH נ' גלי – רשות חניות גלויות, נח(5) 487).

ברור לכל דיכפין כי הנטבעת מקיימת את כל התנאים שכן בכך שהיא מוצר לצרכנים שיש שיסו בו פגמים מסוימים עבר תמורה מלאה, הרי בכך התשרה שלא כדין על חשבו הרכישות; לחילופין הנטבעת חוסכת כסף שהוא קיבל תמורתו מחיר מלא אך בפועל לא סיפקה מוצר מוגמר איקוני ושלם.

(5) נזק לאוטונומיה הצרבנית:

4. כתוצאה מהליך ההתבעת בו נקטה הנتابעת כלפי התובע וחברי הקבוצה (הכל כמתואר לעיל) נגרם לבקשתו ולחברי הקבוצה נזק שאינו ממוני , שכן ראיינו כי הרכנים רכשו מוציאר מזון תוך שימוש מהרכן מידע רלוונטי ביחס לשווי המזון ו/או לאיכות המזון , כמתואר בקשה דנו , הרי ברור כי הדבר מוביל בהכרח דנו , תחששות שליליות כגון רגשות כאס עוגמת نفس , גועל , זלול ואבדן אמון כלפי הנتابעת ; קוראים למזראר להלן פגעה באוטונומיה הרכנית של הפרט , ויש לציין כי כיום נזקים כגון אלה הוכרו בפסקה כבני תביעה בהליך של תובעה ייצוגית .

5. מבחינה המקור הנורטטיבי נכון לסייע 2 לפקודת הנזקון הוא המקור הראשון לראש נזק שכזה , שכן הוא קבוע ומגדיר את הגדרת נזק בלשון זו :

" נזק " – אבדן חיים , אבדן נכס , נוחות , רוחה גומנית או שט-טוב , או חיסוך מהט , וכל אבדן או חיסוך היוצאים באלה ;

**בע"א 2781/93 בעניין מיאסה עלי דעקה נגד בית חולין ברמל פד"י נג (4) עמוד 526 נקבע
בדלקמן :**

"הוגדרה כזכותו של כל פרט להחלטת על מעשייו ומأוייו בהתאם לבחירותיו , ולפעול בהתאם לבחירות אלה . הזכות לאוטונומיה היא , כלשון אותה הגדרה ,

ברוח דומה , מצינו השופט מ' חסין , כי "המשפט מכיר באוטונומיה של הפרט לבש את רצונו כנראה לו עלי-פי/טובתו : הפרט הוא המחייב על 'טובתו' שלו : 'טובתו' היא רצונו ורצונו הוא 'טובתו' . רצונו מפורש או משתמע כולל בחובו את טובתו של אדם , 'טובתו' של אדם נחbatch בין קפליו של רצונו" (דנ"א 7015/94)
היוץ המשפט למשפטה נ' פלונית [9] , בעמ' 96-95) . זכותו זו של אדם לעצב את חייו ואת גודלו חובקת את כל התיבטים המרכזים של חייו – היכן יחייה ; במה יעסוק ; עם מי יחייה ; במה יאמינו . היא מרוכזת להוויתו של כל פרט ופרט בחברה . יש בה ביטוי להכרה בערכו של כל פרט ופרט בעולם בפני עצמו . היא חיונית להגדרתו העצמית של כל פרט , במובן זה שמכלול בחירותו של כל פרט מגדיר את אישיותו ואת חייו של הפרט ."

עוד נקבע :

"הכרה בזאתו של אדם לאוטונומיה היא רכיב בסיסי בשיטת המשפט שלנו ,
בשיטת משפט של מדינה דמוקרטיבית (ראו: ר' גיבזון "עשרים שנה להלכת ירדור
– הזכות להיבחר ולקיי ההיסטוריה" [78] ; בג"ץ 693/91 אפרת נ' המונה על

מרשת האוכלוסין במשרד הפנים (להלן – עניין אפרת [11]), בעמ' 770). היא מהוות את אחד הביטויים המרכזיות לובתו החקתית של כל אדם בישראל לבבוח, **המעוגנת בחוק-יסוד: בכבוד האדם וחירותו**. אכן, כבר נפסק כי אחד מן הביטויים של הזכות לבבוח הוא "...**חוosh הבחירה של כל אדם ביצור חופשי**", וכי בכך משתקפת התפיסה שליפה "כל אדם... הוא עלם בפני עצמו, ומטרת בניי עצמה" (דברי הנשיא ברק בג"ץ 7357/95 ברקי פטה המפריס (ישראל) בע"מ נ' מדינת ישראל (להלן – עניין ברקי פטה המפריס [12]), בעמ' 783-784). כפי שציין הנשיא ברק, "אוטונומיה זו של הרצון הפרטני מהוות ערך יסוד במשפטנו. היא מעוגנת ביום בהגנה החוקתית על בכבוד האדם" (בג"ץ 4330/93 גאנט בעמ' נ' ועד מהו תל-אביב של לשכת עורכי הדין (להלן – עניין גאנט [13]), גאנט נ' 233-234). על משמעותו של בכבוד האדם, בהקשר זה, עמד הנשיא שmag בע"א 5942/92 פלוני נ' אלמוני [14], בעמ' 842, באומרו כי:

"כבוד האדם משתקף, בין היתר, ביכולתו של יצור אנוש בתור שזכה לנגבש את אישיותו באופן חופשי, כרצונו, לבטא את שאיפתו ולבחור בדרכיס להגשהתו, לבחור בחירותיו הרציניות, לא להיות משועבד לכפייה שריורתיות, זכות ליחס הוגן מצד כל רשות ומצד כל פרט אחר, ליתנות מן השוויון אשר בין בניו אנוש...".

בנוסח נקבע עניינו תנועה מרכז שיתופי נגד ראבי (ע"א 1338/97 פ"ז נ' 1) כدلפקו:

החוק הלא ממוני שהטובע טוען לו מאופיין בתחרשות הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתינו, נזק מסזוג זה הא לאורה נזק בר"פצעו. הטעה בדבר תוכלת החלב במרקזה זה היא לאורה בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניתו לפיהם ולגופם וממה ימנעו. מי שרצה למשל לצריך רק מזון בשאר, יסתבר לו בדיעד שהזמן שהוצע תוך הטעיה אינו כזה, יהוש תחorth גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחווש גם מי שצריך רק מזון אורגני, והתברר לו בדיעד שמזון שפורסם כמזון אורגני אינו כזה. מי שմבקש לנkont הלב דל שומן דוקא לא יסכן עט כך שימכרו לו תוך הטעיה הלב שבו שיועור השומן גבוה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתנו להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גופו. לכל צרכן וצרן העדפות בנوع למזונותיו, העדפות המבטאות לעיתים את האידאולוגיה שהוא מאמין בה דרך חיים נכונים או בריאיס. אכן, זה שאינו שומר כשרות יוכל לומר לשומר הכשרות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו בשאר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפותו של מי שմבקש לשומר על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן.

עד המשיכה כבוד השופטת פרוקצ'יה וקבעה בעניין רabi :

בעניינו מדובר בהוספת מרכיב לדבר מכל תוך הפטת חוכת התקן הרשמי בלבד שהצריך ידע את דבר קיומו של אותו מרכיב במצו שערך ובמציאות דברים שבאותו תוסף מזון איינו מזיק לבリアות. לשאלת באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן במאוב דבירות זה היה בבחינת נזק הנבע ממהלכם הטבעי של הדברים, אין תשובה אחת אשר קורצת מעור אחד. אכן עשויים להיות מרכיבים קיצוניים שבמסגרת הטיעיה לגבי מרכיביו של מוצר אכילה, גם כאשר באותו נזק בריאותי, עשויה להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים, למשל מבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולמו או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכליתם ספציפית. כך למשל הצגת מוצר ככשר אף שאינו כשר, או הצגת מזון כמזון אורגני אף שאינו כזה, או הצגת מוצר כדיל-שומן בעוד שלמעשה הוא רב-שומן – אלה עשוויות במקרים מסוימים להוביל נזק לא ממוני שנייה לומר במידת ודיות כי הוא גורם באורה טبعי ובמהלכם הריגל של הדברים בתוצאה ישירה מעולות הנتابע. בסוג מקרים אלה מצויה בלב הרצף העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל אפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת עולם, בין העדפה הנובעת מערבי טבעונות ובין הרצף הבנוי על תכליות שלשות בהיקף הקלוריות הנוצרות מחזון, וכיוצא במקרה הנקוטו לגביו תוכנותיו של המוצר הנרכש. עילאה מסוג זה עשויה במקרים מסוימים גם להצדיק תובענה ייצוגית אשר את בני קבוצת, השותפים לתובענה, ניתן להגדיר ללא קושי מיוחד. אלומ המקהלה שפנינו הוא שונה, והתשובה לו קשה ומורכבת יותר.

כבוד השופטת חיות הגדרה את עניין האוטונומיה הרצינית כדרקנו:

"ראש הנזק הנتابע בעניינו נוגע לנזק לא ממוני מסווג פגיעה באוטונומיה ... הרצינולים שהנחו בקשר זה את בית המשפט בעניין דעה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשותם לרופאות יישומיים בה במידה גם לגביה פגעה באוטונומיה הנגמרת כתוצאה מעוללה צרכנית שמבצע עסק המטעה את הצרכן. אכן, באירועי עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן"

ראה ע"א 10085/08 תנובה נ' רabi תופיק, פ"ד נ' 04 עמ' 682

51. בעניין ת"א (ח'י) 1169/07 בעניין לאה הראל נ' שטרואוס מחלבות בע"מ (פורסם בנבו : נקבע כדלקמן : 20/10/10)

"התובעת טענה שהנזק שנגרט לה הוא עדיר אפשרות להשוות את מחירי המוצרים למחירי מוצרים אחרים, דבר שהיה אפשרי אם המשיבות היו מסמינות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק זהה אmons אינו נזק ממוני או רכושי, אך הוכר בפסקה בזק שיש לפנות עליו. ומאו שפסקה הحلכה בעניין דאבי (ראו: [עא 1338/97 תנובה מרכז שייטוי לשוק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיק ראבי, נז \(4\) 673 \(2003\)](#)) אין עוד מניעה הלכתית להכיר בפגיעה שתיגרים לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשוות מחירים ולרכוש את המוצר שבו ייחוץ על יסוד שיקולי מחיר, איכוח ושר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צורנית, שכן שהוא בר פיצוי בתובעה מעין זו שלפניו (ראו למשל: [בש"א \(ת"א\) 1877/06 \(תא 1036/06\) שירת טל נ' מרכז רפואי רבין \(קמפוס בילינסון\) \(טרם פורסם, \[פורסם בנבו\] 10.5.10.31\)\). נזק זהה ניתן לראות כנובע הן מהפרת החובה החוקית והן מהפרת איסור התעליה המיחסות למשיבות ומשום לכך אין מנוס מלדיות טענה זו של המשיבות"](#)

לטיכום נקורה זו Natu כי לצרכן נגמרה אי נוחות מובהקת של שלילת הזכויות להחלטת באס Natu מוצר פגום ו/או חשש להיווטו פגום ו/או מוצר נוחות ו/או חשש להיווטו מוצר פגום, ובכך הנتابעת פגעה בזכות זו כמפורט לעיל לאחר שהחלטתה לא להציג בפניו את כל המידע הרלוונטי והנחץ לפי הדיו, ובכך גרמה לפגעה חמורה מאוד בהופש הבחירה של הצרכן בסופו של יום נגרם לבקשת נזק לא מנוי שניין להעירך אותו לצורך בקשה ייצוגית דן בגובה של 20 נזק וזאת לפי הערכה ראשונית.

(6) הפרת חובה חוקה ע"פ סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]:

מעשי הנتابעת ו/או מחדליה, כפי שתוארו לעיל, עלולים כדי הפרת חובה חוקה, עוללה מכוח סעיף 63 לפקודת הנזיקין, אשר קובע כהאי לישנא :

"מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקודה זו — וחיקוק, לפי פירושו הנכון, גועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, ותחבורה גמורה לאותו אדם נזק מסוים או מטענו על הנזק שאליו מתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודת זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, מתכוון להוציא תרופה זו."

לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא מועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעם נמנה אותו פלוני.

בפסקה פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיום עולת הפרת חובה חיקוק, והם הוגדרו ל 5 יסודות שיש בהתקיימותם כדי להוכיח את קיום העולה :

קיום חובה המותלת על המזיק מכוח חיקוק:

ברור מלאיו כדי הנتابעת מחויבת לשוקק את מוצרייה בהתאם להוראות התקן הניל והיה עליה לשוקק המוצר מושא בקשה האישור לפי הוראות התקן כפי שמפורט לעיל .

הчикוק מועד לטובתו של הנזוק:

אין כל ספק כלל וכל כי החיקוק מועד לטובת הנזוק, שכן, בכך שהמשיב לא מצינית את הכמות הכוללת והיא מונעת מהצרכן וርישה מושכלת של המוצרים .

המזיק הפוך את חובה המותלת לעיל:

הוכח מעל לכל ספק כי המשיב הפכה את הוראות התקן זואות לפיה הצילומים שהוצעו לעיל

תהפרה גורמת לנזוק נזק:

בעקבות מחדלי הנتابעת כפי שתוארו לעיל וכפי שהוכחו בצילומים המצורפים לבקשת זו, נגרם למבקש נזק, כאשר נבצע ממנו לבצע רכישה מושכלת ולרכוש את המוצר המתאים ביותר לצרכיו ולדרישותיו .

נזק אשר גרט הוא מסוג הנזקים אליו נטבו חיקוק:

מטרת הוראות התקן ברורות, ואין עוררין כי מטרת הוראות התקן וזו הגנת הצרכן היא למנוע מהתובע ומכל חברי קבוצה אשר יייגנס נדרש בהליך דען, רכישת מוצר אשר אין ביכולתם לדעת מה הוא טיבו זואות בשל אי סימון אחוזי המרכיבים כמפורט בהרחבה לעיל ולכן הנتابעת הפלה הוראות אלה :

▪ סעיף 2 (א) להוראות צו הגנת הצרכן [סימון ואריזה של מוצרים מסוים] תשנ"ט 1998

▪ הוראות תקן ישראלי 1145 אשר היו תקן رسمي .

▪ חשוב לציין כי מכוח הוראות סעיף 9 לחוק התקנים התשי"ג – 1953 נקבע כדלקמן :

(לא יוצר אדם מצרך, שמייפרט שלו נקבע תקון רשמי, ולא ימברנו ולא יבואו ולא ייעאו, ולא ישמש בו בכלל עבודה שהיא, ולא יבצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכי נקבעו תקון רשמי, אלא אט התאימו המצרך או תהליך העבודה לדרישות התקון הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת בארכזה שבה הוכרז התקון תקון רשמי).

53. הסמכות המקומית והעניןית לדון בבקשתו זו ובבקשה הייצוגית המצורפת אליה, נתונה לבית המשפט המחויזי בירושלים.

54. אשר על כן, מותבקשbihmis הנכבד לזמן את הנטבעת לדין, ולהזכיר לשלים למבקש סכום של 43.6 ₪ בצוירוף ריבית והצמדה, שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין

ניזאר טנור, עו"ד
טנוס עורכי דין - חברות עורכי דין
ב"כ הטעבע

חיפה, 17/01/2017